

Stanisław Kusiak

Zaczynał jako nauczyciel. Wrodzona ciekawość świata zawiodła go w progi krakowskiej AWF, gdzie ukończył kierunek turystyki, by, jak sam mówi, móc odróżnić barok od rokoka i wiedzieć jak z pożytkiem poznawać świat i okolice. W roku 1974 zostaje prezesem Wojewódzkiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej. To z jego inicjatywy powstało w województwie lubelskim w osiedlach mieszkaniowych i zakładach pracy wiele pomysłów w zakresie upowszechniania sportu masowego i rekreacji. Z jego inicjatywy w ramach prewencji niedokrwiennej choroby serca, działał przez 4 lata punkt konsultacyjny utworzony w porozumieniu z ośrodkiem rehabilitacji kardiologicznej Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego. Staszce ciągle mało było wrażeń, więc trafił w progi redakcji sportowych lubelskich gazet. Ukrywając się pod pseudonimem „ESKA”, wypisywał się w „Dzienniku Lubelskim”, „Kurierze Lubelskim”, „Stadionie”, „Ekspress Faktach”. Przez kolejną dekadę funk-

cjonuje zawodowo w MOSiR „Bystrzyca”, pełniąc obowiązki zastępcy dyrektora. Współtworzy koncepcję i uczestniczy w pracach zespołu nadzorującego budowę hali sportowo-widowiskowej „Globus”. Potem na kilka lat trafia na Dolny Śląsk, gdzie pełniąc obowiązki dyrektora oddziału dużej spółki, zarządza kilkunastoma obiektami wypoczynkowymi w Karkonoszach.

By dopełnić charakterystyki dodać warto, że swoimi zainteresowaniami mógłby obdzielić parę osób: narciarz, turysta, przyrodnik, miłośnik tańca, koncertów symfonicznych, teatru i na koniec komputerów, bez których nie istniałaby współczesna fotografia - najbardziej popularne medium współczesnego świata. Stanisław jest członkiem Lubelskiego Towarzystwa Fotograficznego im. Edwarda Hartwiga oraz Polskiego Towarzystwa Geograficznego.

Kalendarz wydarzeń autorskiego cyklu Stanisława Kusiaka w Domu Kultury LSM: **Reportaże z moich podróży.**

wtorek 4 lutego, 2020, godz. 17

temat: ***Izrael biblijny***

Prezentacja miejsc i wątków historycznych ważnych na etapie powstawania chrześcijaństwa; Jerozolima, Jerycho, Nazaret, Góra Oliwna, Betlejem, Jordan itp. Muzyka etniczna

wtorek 3 marca 2020, godz. 17

temat: ***Izrael historyczny***

Kulisy powstania państwa, wojna 6-dniowa, armia, konflikty wewnętrzne, relacje z sąsiedami, problem arabski w państwie, grypy etniczne i religijne (Hasydzi), kibuce, relacje z Polską. Muzyka etniczna i współczesna.

wtorek 7 kwietnia 2020, godz. 17

temat: ***Izrael – atrakcyjne państwo***

Obrzędy (np. obrzezanie), obyczaje i zwyczaje, cuda przyrody (parki), architektura dawna i współczesna, archeologia, oświata, nauka (nobliscy), kultura. Muzyka etniczna i współczesna.

45 lat Domu Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Reportaże z moich podróży Stanisław Kusiak Izrael biblijny

Biblia, czyli Stary i Nowy Testament, wymienia miejsca, krainy i państwa, które zapisały się w historii chrześcijaństwa oraz w judaizmie i islamie. Wedle Biblijnego wykazu miejsc takich jest 392. By wszystkie odwiedzić, jednego życia mało. Najwięcej takich miejsc jest w Ziemi Świętej obejmującej Palestynę i Izrael, jako główne tereny rozgrywania się wydarzeń Starego i Nowego Testamentu. Ziemia Święta jest często terminem oznaczającym część Bliskiego Wschodu, w którego skład wchodzi państwa: Liban, Syria, Izrael wraz z Palestyną, Jordania, część Egiptu z Górą Synaj, niekiedy nawet południowa Turcja. Od średniowiecza termin Ziemia Święta jest używany powszechnie przez chrześcijan, ale także w judaizmie i islamie.

Niesamowite krajobrazy pustynne, mniej znane miejsca kultu chrześcijan, relacje z przypadkowych wydarzeń towarzyszących. To wszystko będzie podczas pokazu filmowego reportażu, który odbędzie się **we wtorek 4 lutego 2020 o godz. 17.00** w sali widowiskowej Domu Kultury LSM w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29, www.domkulturyism.pl
Wstęp wolny

Bazylika Zwiastowania Pańskiego w mieście Nazaret

Jedna z trzech najważniejszych świątyń chrześcijańskich odwiedzanych przez pielgrzymów przybywających do Ziemi Świętej (po Bazylice Bożego Grobu w Jerozolimie i Bazylice Narodzenia Pańskiego w Betlejem). Wchodzi ona w skład kompleksu sakralnego Klasztoru Franciszkanów. Jest to budowla całkiem młoda, bo z roku 1969., ale wzniesiona na miejscu będącym jednym z najważniejszych świętych miejsc katolicyzmu, tzn. na miejscu, w którym Archanioł Gabriel miał zwiastować Marii, iż stanie się Matką Syna Bożego. Bazylika szybko stała się celem pielgrzymek chrześcijan. Odwiedziło ją trzech papieży: w tym Jan Paweł II w 2000 r. Bazylika jest bogato zdobiona, a wszystkie jej elementy są przesiąknięte głęboką symboliką związaną z osobą Marii z Nazaretu.

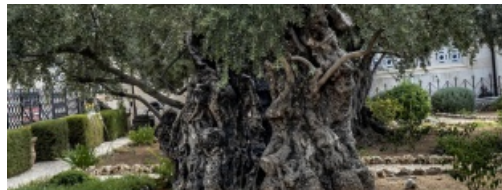

Klasztor św. Jerzego Koziby

W początkach chrześcijaństwa pustynię Judzką zaludnili mnisi. Pustynia Judzka należy do Zachodniego Brzegu, czyli części Palestyny administrowanej przez Izrael. W V stuleciu były tu aż siedemdziesiąt trzy skupiska monastyczne. Dziś wiele z nich odrestaurowano, ale jedynie trzy otwarte są dla turystów i pielgrzymów. Jednym z nich jest klasztor św. Jerzego Koziby. W V wieku wybudowało go pięciu eremitów, ale widok obecny to rozbudowa z końca XIX wieku. I z tego czasu pochodzą w nim ikony oraz malowidła. Klasztor przypomina gniazdo jaskółki przyrosnięte do skał. Ściana kanion wznosi się na prawie 100 metrów i tworzy koryto rzeki Qelt. Aż trudno uwierzyć, że klasztor wciąż jest zamieszkały przez pustelników – prawosławnych mnichów. Ponoć założyciele klasztoru wierzyli, że to właśnie w tym miejscu Eljasz – żydowski prorok karmiony był przez kruki.

Jerycho

Najstarsze miasto świata, ma około 11 tys. lat i przyciąga rzesze pielgrzymów i turystów. Miasto położone 276 metrów poniżej poziomu morza. Historycznie to teren wielu wydarzeń. Tu Dawid uciekał przed Saulem i przed Absalomem. Tu działał Jan Chrzciciel. Tu Jezus przebywał przez 40 dni, przygotowując się do wypełnienia swej misji. Według opowieści Biblii mury miejskie rozpadły się na głos trąb kapłanów, miasto zdobyto, obrońców wyrzucono w pień. Sprawcami byli Izraelici pod wodzą Jozuego. Wykopalka prowadzone na przestrzeni 40 lat przyniosły nowe uzupełnienia zdarzeń znanych ze Starego Testamentu. Otóż badania archeologiczne stwierdziły, że miasto w chwili, gdy Izraelici przechodzili na zachodni brzeg Jordanu, tj. ok. 1150 roku p.n.e., było od 300 lat opuszczonym rumowiskiem, powstałym wskutek niewyjaśnionego kataklizmu. Wcześniej było wiele razy niszczone i trzy razy odbudowywane, ale w nieco innych miejscach. Tak więc w trąby Jerycha wierzą tylko „trąby”.

Ogród Oliwny

Tuż przy kościele narodów jest ogród Getsemani, zwanym też Ogiem Oliwnym lub Ogrórcem. Drzewa oliwne porastają to wzgórze od tysięcy lat. Badaczom udało się ustalić, że 8 rosnących tam drzew oliwnych może być najstarszymi rosnącymi drzewami liściastymi. To włoscy naukowcy ustalili, że pnie sekatych drzew z ogrodu Getsemani mają około 900 lat. Ponieważ jednak oliwki mogą ponownie wyrosnąć z korzeni świętych drzew, więc uczeni nie wykluczają, że ich korzenie mogły przetrwać od czasów Chrystusa. Badaniom wieku i kodu genetycznego poddano trzy z ośmiu prastarych drzew oliwnych, badania przeprowadzono metodą dendrochronologiczną i radiowęglową. Kod genetyczny prastarych drzew wskazuje, że wszystkie pochodzą od jednego „rodzica”. Wedle opisów biblijnych tu w I wieku n.e. Jezus często spotykał się ze swymi uczniami. W noc przed swoją śmiercią tutaj został zdradzony przez Judasza i aresztowany. Zapewne tamten Ogród Oliwny nie przetrwał, bo – jak pisze Józef Flawiusz – wojska rzymskie oblegające Jerozolimę w roku 70 święty wszystkie drzewa w jej okolicy. Jednak oliwki mogły z czasem wyrosnąć z zachowanych w ziemi korzeni i się odrodzić.

Kościół Wszystkich Narodów

Znany jest również jako kościół Konania. Położony jest na Górze Oliwnej w Jerozolimie, obok ogrodu Getsemani. Miejsce upamiętnia modlitwę Jezusa przed aresztowaniem. Na froncie budowli znajdują się posągi czterech ewangelistów. Powyżej umieszczono mozaikę przedstawiającą Chrystusa podczas modlitwy, ofiarującego Ojcu cierpienia swoje i wszystkich ludzi. Jest to współczesny Kościół z roku 1924. Zbudowano go w stylu bizantyńskim według projektu włoskiego architekta Antonia Barluzziego. Powstał na miejscu świątyni zniszczonej w VII wieku przez trzęsienie ziemi. Jest to miejsce, w którym Judasz Iskariota zdradził Jezusa Chrystusa. Nazywa się go Kościołem Wszystkich Narodów, bo zbudowano go z funduszy 12 państw, w tym Polski. Architektoniczną ciekawostką jest 12 kopuł podtrzymywanych przez 6 kolumn. Wnętrze Kościoła posiada bardzo bogatą symbolikę dekoracyjną. W centralnej części nawy głównej widnieje płaska, naga skała, która według tradycji chrześcijańskiej miała być miejscem i świadkiem cierpienia Jezusa. Skała jest otaczana czcią, co najmniej od końca XIV wieku.

Droga Krzyżowa

Ostatnia droga Jezusa na Golgotę miała długość około 500 metrów. Obecnie niektóre fragmenty tej trasy zostały zabudowane. Jednak większa część nadal istnieje. Nie jest to dokładna trasa, którą przebył Jezus. Jerozolima była wielokrotnie burzona. Nowe miasto budowano na gruzach starego, nie zawsze zachowując dawny układ ulic. I najważniejsza-droga, którą 2 tys. lat

temu przebył Jezus, znajduje się co najmniej 2/3m poniżej obecnego poziomu. Sławna Via Dolorosa czyli Droga Krzyżowa w Jerozolimie to ciąg wąskich uliczek i umieszczone przy nich dziewięć stacji Męki Pańskiej. Rozpoczyna się przy Bramie św. Szczepana (Bramie Lwów). To gwama muzułmańska dzielnica Starego Miasta. Tradycja Drogi Krzyżowej narodziła się w Jerozolimie w czasach bizantyjskich. Rozpowszechniła się w okresie krucjat. W całym świecie chrześcijańskim było to zasługą franciszkanów. W Jerozolimie chrześcijanie są mniejszością i takie wędrówki uduchowionych pielgrzymów, którzy nie zamierzają kupować, nie odpowiadają muzułmańskim sprzedawcom. Miejsca poszczególnych stacji to czasem ulica, czasem kaplica lub kościół, a czasem wejście do sklepu z pamiątkami. Stacje są oznaczone metalowymi okrągłymi płytami z wrytym napisem przymocowanym do muru. Ostatnie 5 stacji znajdują się już we wnętrzu Bazyliki Grobu Świętego.

Bazylika Grobu Świętego w Jerozolimie

Bazylika Grobu Pańskiego - święte miejsce wszystkich chrześcijan. Świątynia, podobnie jak Jerozolima, była wielokrotnie burzona i odbudowywana. Obecny wygląd to rozbudowa i remont z początku XIX wieku. Dziś przyciąga setki tysięcy turystów każdego roku, nie tylko wyznania chrześcijańskiego. Wymaga to sprawności organizacyjnej i dbałości o obiekt, a z tym nie jest dobrze. Klóć się mnisi ormiańscy, greccy, koptyjscy, prawosławni. Sprzeciw jednego oznacza paraliż działań tak prozaicznych, jak np. wymiana żarówki. Stad zaniedbania. Kolejna kuriozalna sytuacja jest związana z kluczami do Bazyliki. Świątynia, niby chrześcijańska, ale jest otwierana i zamykana przez muzułmanów. No i jest jeszcze drabina, po której podobno można wspiąć się do nieba. Miejszem najświętszym z najświętszych jest Kaplica Grobu Świętego, gdzie złożono ciało Chrystusa.